

Bakalářská práce:
Křestní obřady Syrské ortodoxní církve z Antiochie.

Rudolf Eisenhammer

Resumé.

Tato bakalářská práce se zabývá křtem, jak je praktikován v Syrské ortodoxní církvi z Antiochie. Přiměřeně se pak týká Syrské katolické církve, Malenkarské ortodoxní církve, Malenkarské katolické církve a Syrských protestantských církví, kde je užíván přibližně týž ritus. Těžištěm této práce je překlad textů křestních obřadů Syrské ortodoxní církve z Antiochie do češtiny. Je to překlad oficiálního německého textu vydaného pod záštitou autority mor Julia Ješuha Čičeka, arcibiskupa Středoevropské arcidiecéze. Dále je zde pojednáno o vážnosti této svátosti, které se v syrské tradici věnuje patřičná pozornost, a je k ní přistupováno s úctou jako k velkému tajemství, v němž se střetává slabé a porušené lidství s hrozným a svatým božstvím. Dále jsou popsány další věci a okolnosti, které se týkají křtu, jako místo křtu, udělovatel křtu a podobně.

Součástí práce je také srovnání s byzantskou a latinskou liturgickou tradicí. V německém vydání křestních obřadů Syrské ortodoxní církve se jen okrajově uvažuje o tom, že by tento text křestních obřadů mohl být užit pro křest dospělých. Je o tom výslovně řeč jen v úvodním poučení. V samotných textech se mluví jen o křtu dětí. Z tohoto důvodu jsem pro srovnání s latinskou liturgickou tradicí vybral text určený pro křest malých dětí. Pro porovnání s byzantskou liturgickou tradicí jsem použil text křestních obřadů vydaný a používaný Českou pravoslavnou církví. Ze srovnání vyplývá, že se všechny liturgické tradice shodují v tom, co dělají a málo podstatně se liší ve způsobu jakým to dělají, jako je důraz kladený na exorcizmy či obsáhlost a symboličnost svěcení křestní vody. Jediný zásadní rozdíl je v umístění bohoslužby slova. V syrském a latinském ritu má bohoslužba slova přípravný charakter, který má formovat účastníky křestní bohoslužby před křtem. V byzantské tradici naopak slyšení slova Božího přichází až po křtu, kdy má na novokřtěnce zapůsobit jako na nového člověka, který vnímá a chápe to, čeho starý člověk nebyl schopen. Tento postoj vyjádřený v křestní liturgii má dalekosáhlé důsledky pro osobní spiritualitu jednotlivce i pro spiritualitu celé církve.

Vzhledem k naprosté absenci jakékoli české literatury, která by se týkala křesťanství aramejské tradice, je v této práci věnována nemalá pozornost dějinám a přítomnosti církví, jež z ní vzešly. Je zde stručně pojednáno o maronitské, asyrské a chaldejské církvi. Větší pozornost je věnována Syrské ortodoxní církvi z Antiochie, jejím dějinám a přítomnosti. Také jsou stručně zmíněny církve, které z ní vzešly a nebo jsou s ní úžeji svázané, tedy Malenkarská ortodoxní církev a unijní církve. Následně je pojednáno o všeobecně opomíjené genocidě páchané na blízkovýchodních křesťanech.

Účelem a smyslem této práce jsou dvě věci. Jednak seznámení českého čtenáře s tímto v českém prostředí opomíjeným tématem, které může obohatit osobní duchovní život při pohledu na to, jak jsou křesťanská tajemství prožívána jinde. Dále pak podpora blízkovýchodních křesťanů ve smyslu všeobecného a hlavně politického vnímání. Jestliže totiž o někom není téměř nic známo, nelze očekávat, že by se dbalo o podporu jeho práv.

Tato bakalářská práce obsahuje 117 248 znaků.